

בש"פ 7481/22 - ג'לאל אבו לבדה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7481/22

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

העורר: ג'לאל אבו לבדה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה למתן רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים בעמ"ת 6358-11-22 שניתנה ביום 04.11.2022 על ידי כבוד השופט א' רומנוב

בשם העורר: עו"ד מונעם תאבת

החלטה

1. לפני בקשה למתן רשות לערור לפי סעיף 53(א1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כבוד השופט א' רומנוב) בעמ"ת 6358-11-22 מיום 04.11.2022. בגדרה, התקבל ערר שהגישה המשיבה על החלטתו של בית משפט השלום בירושלים (כבוד השופט ח' פס) מיום 03.11.2022 במ"ת 32886-10-22, בה הורה על שחרור המבקש לחלופת מעצר בתנאים של מעצר בית מלא.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום, המייחס לו עבירה של תקיפה סתם של קטין על-ידי אחראי, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); עבירה של תקיפה סתם של בן זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק; ומספר עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בבן זוג לפי סעיף 382(ג) לחוק. כתב האישום מפרט מספר אירועים של תקיפה אלימה של המבקש כלפי אשתו, ותקיפה אלימה כלפי אחד מילדיו.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה לעצור את המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. ביום 24.10.2022, הורה בית משפט השלום ליחידה לאיזוק אלקטרוני להגיש חוות דעת בעניינו של המבקש, לצורך בחינת אפשרות לשחרור המבקש לחלופת מעצר באיזוק אלקטרוני.

עמוד 1

4. עקב עיכוב בהגשת חוות הדעת, ולאחר שהתרשם משתי מפקחות שהוצעו, ביום 03.11.2022 הורה בית משפט השלום על שחרור המבקש למעצר בית תחת תנאים מגבילים. זאת, עד לקבלת חוות דעת יחידת האיזוק האלקטרוני בעניינו של המבקש.
5. המשיבה הגישה ערר על החלטה זו לבית משפט קמא. בהחלטתו מיום 04.11.2022, הורה בית משפט קמא על מעצר המבקש עד למתן החלטה אחרת, תוך מתן הנחייה לשירות המבחן לערוך תסקיר בעניינו תוך 30 ימים. בית משפט קמא עמד על כך שבמקרה הנוכחי, יש מקום להיעזר בשירות המבחן לצורך קבלת תמונה מלאה לגבי מערכת היחסים בין המבקש למתלוננת, ולגבי מצבם המשפחתי - לרבות מצב הילדים, לצורך קבלת החלטה סופית בשאלת המעצר.
6. המבקש לא השלים עם החלטה זו, ומכאן הבקשה שלפניי.
7. המבקש טוען כי בית משפט קמא "לא יישם את הנחיות בית המשפט" שנקבעו בפסיקה בעניין הוראה על עריכת תסקיר שירות המבחן בעניינם של עצירים, לצורך בחינת חלופת מעצר. זאת, מכיוון שבית משפט קמא לא ביקש להתרשם במישרין מן המפקחים שהוצעו בבית משפט השלום, אלא הותיר זאת לשירות המבחן, באופן שלא עולה בקנה אחד, לגרסת המבקש, עם ההחלטה בבש"פ 27/15 יונס נ' מדינת ישראל (15.01.2015) (להלן: עניין יונס).
8. לאחר עיון בבקשה ובצרופותיה, סבורני כי דינה להידחות.
9. הלכה היא, כי רשות לערר לבית משפט זה על החלטות שנבחנו בערר על ידי בית המשפט המחוזי, ב"גלגול שלישי", תינתנה במשורה, ורק במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית או ציבורית, או כאשר מתעורר חשש לאי-צדק חמור או עיוות דין (בש"פ 7418/22 דרדיק נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (20.11.2022)). הבקשה שלפניי אינה נמנית בגדר אותם מקרים חריגים, ודי בכך כדי לדחותה.
10. המבקש אינו מעלה שאלה עקרונית ובקשתו נטועה כולה בגדר עניינו הפרטני. אף לגופו של עניין, הפנייתו של המבקש לעניין יונס אינה מעלה ואינה מורידה, כאשר בעניין יונס נקבע כי:
- "מקרים בהם על-פניהם ניתן להסתפק בחלופת מעצר שניתן לעמוד על טיבה בבית המשפט - אין טעם להזמין תסקיר שירות מבחן. אבהיר. לעיתים המעשה והעושה הם כאלה שבית המשפט מתרשם כי ניתן להסתפק בחלופת מעצר. פעמים רבות בית המשפט עצמו יכול לבחון את טיב החלופה ולעמוד על קנקנם של המפקחים והערבים. אלא שבהאידינא, ההסתמכות "האוטומטית" על שירות המבחן גורמת לכך שבית המשפט משהה את החלטתו עד לקבלת תסקיר מעצר, ובכך נמצאנו מאריכים מעצרו של הנאשם שלא לצורך" (עניין יונס, פסקה 9).
- בעניינינו, בית משפט קמא שקל את נסיבות המקרה, ומצא כי מדובר במקרה בו יש מקום להיעזר בשירות המבחן לצורך קבלת תמונה מלאה ומדויקת ככל הניתן בטרם קבלת החלטה בדבר מעצרו של המבקש עד תום ההליכים. זאת, נוכח תמונת הדברים הלכאורית אשר מצביעה על אלימות מתמשכת שהמבקש הפעיל כלפי המתלוננת. אם כך, מצא בית משפט קמא כי לא מדובר באחד מאותם המקרים בהם ניתן להורות על חלופת מעצר בלי להיעזר בשירות המבחן. המבקש מטעמו, לא הציע נימוק מדוע יש בהחלטת בית משפט קמא משום עיוות דין, אי-צדק חמור או שאלה עקרונית, ולא מצאתי כל טעם להתערב בהחלטת בית משפט קמא. כל זאת, ביתר שאת, נוכח הוראת בית משפט קמא על הגשת תסקיר בעניינו של המבקש תוך 30 ימים.
11. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, כ"ז בחשוון התשפ"ג (21.11.2022).

ש ו פ ט
